

gældende overfor adskillige af de Ændringsforslag, vi havde stillet ved anden Behandling, ikke fordi vi ventede dem vedtaget i den Skikkelse paa det Tidspunkt, men som Grundlag for en Forhandling mellem de forskellige Partier. Jeg tror imidlertid ikke, at en saadan Nødvendighed for Socialkommissionens Behandling foreligger overfor de ganske simple og let overskuelige Ændringsforslag, som vi har opretholdt her ved tredje Behandling for dog at faa Mening i hele den paatænkte Ordning. For øvrigt tror jeg, at hvis vi havde haft en Sundhedsminister, der bidrog til Sagernes naturlige Behandling her i Tinget, vilde man meget let indenfor den Tid, i hvilken vi har ventet paa, at det konservative Parti skulde komme til et Standpunkt i denne Sag, have kunnet faa disse Spørgsmaal drøftet indenfor Socialkommissionen og haft Lejlighed til at faa en Udtalelse derom.

Med Hensyn til Omkostningerne ved en Ordning af den Beskaffenhed, som her foreslaas, ønsker jeg at understrege, at paa det nuværende Finanslovsforslag er Invalidrenten optaget med 5 Mill. Kr. Hvis de Ændringsforslag, vi nu har stillet her til tredje Behandling, bliver gennemført, vil det Beløb, der vil være Brug for at optage paa Finansloven, være 3 Mill. Kr., idet den naturlige Udgift efter disse Ændringsforslag vil ligge omkring ved 17 Mill. Kr., hvoraf 11 Mill. Kr. vil kunne regnes at komme ind igen i Præmier. Forleden Dag klagede den højtærede Finansminister over, at der blev lavet et Hul i det Nedskæringsbeløb, han havde regnet med, ogsaa paa Grund af Invalidrentens Behandling. Jeg maa dog minde om, at da man oprindeligt gjorde Nedskæringsbeløbene op, regnede man netop med, at de 5 Mill. Kr. skulde kunne bringes ned til omkring ved 3 Mill. Kr. Det var ud fra en forkert Beregning, ud fra en Misforstaaelse af det, der forelaa. Men givet er det, at nu kan en saadan Nedsettelse foretages i Overensstemmelse med det, der fra vor Side er foreslaaet. Og hvis dette finder Sted, vil det da ogsaa betyde, at det Beløb, der kommer til at være og maa være paa Finansloven til Afholdelse af de lovbestemte Udgifter, er i fuldt Maal, i Forhold til det, man regnede med i 1921 som den kommende Udgift, 5,2 Mill. Kr., bragt ned i Forhold til den Forandring, der er foregaaet i Møntens Værdi. Jeg skal ikke nærmere komme ind paa de forskellige Beregninger, der kan anstilles. Jeg skal blot sige, at den højtærede Sundhedsminister atter her regnede med et rent Fantasiløb med Hensyn til Virkningen af de Ændrings-

forslag, vi havde stillet ved anden Behandling. I Betænkningen ved anden Behandling havde vi nøje gjort op, hvad Virkningen vilde være. For Statens Vedkommende vilde der i en Overgangstid blive Tale om en Merudgift ved selve dette, at den fulde Rente opretholdtes i nogen Tid, medens Præmien var lavere. Men samtidig var der ved denne Overgangsbestemmelse ogsaa gennemført Grundlag for, at det samlede Beløb kunde komme nedad. Der er foreslaaet en Ændring, med Hensyn til hvilken den højtærede Sundhedsminister selv ved anden Behandling har opgjort Besparelsen til 800 000 Kr., og den Merudgift, der kunde blive i Overgangstiden, var da derigennem fuldt afbødet. Men jeg har sagt, at naar det virkelige Forhold var dette, at hvad enten vi nu finder en Form, der nogenlunde svarer til det bestaaende, eller gennemfører en Ændring som den, vi nu har foreslaaet, vil man i Forhold til de Udgifter, man regnede med i 1921, have Invalidrenten til et Beløb, der er afpasset efter den Forandring af Kronekursen, som har fundet Sted. Jeg kan for min Del ikke anlægge det ensidige Nedskærings synspunkt paa denne Sags Behandling, men maa mene, at en Hovedopgave for os her maa være at tilvejebringe en Ordning, der er nogenlunde forsvarlig for de omkring 20 000 af de ulykkeligst stillede Mennesker i dette Land, om hvilke vi er i Færd med at lovgive paa dette Tidspunkt. Jeg kan dertil føje, at de Oplysninger, der siden er fremkommet fra den højtærede Finansminister om, hvad Udbyttet af de forskellige Nedskæringer skal bruges til af Skattelettelse til Gunst for den Del af Befolkningen, som har bevaret store Indtægter og store Formuer og for en væsentlig Del tjent paa Bevægelsen i Kronens Værdi, kan selvfølgelig ikke bringe os til at omfatte Forslag af en saa ensidig Karakter som dem, der her er Tale om, med en forøget Sympati.

Vi har imidlertid fra vor Side fra først til sidst behandlet denne Sag med en vidtgaaende Forhandlingsvillighed, og derfor har vi Gang efter Gang stillet Ændringsforslag. Den højtærede Sundhedsminister finder det interessant at sige, at jeg ryster dem ud af Ærmet. Ja, om de kommer til Veje paa den ene eller den anden Maade, skal jeg ikke beskæftige mig med. Men disse Ændringsforslag har fulgt en ganske bestemt Linie, og den er præget af den videst mulige Imødekommenhed overfor de Bestræbelser, som maatte ligge bag Tanken om at faa de nuværende sociale Love afpasset efter de forandrede Forhold. Disse Ændringsforslag